

punktet. Det betyder, at alle aktiver og forpligtelser, som kan måles pålideligt, skal indregnes. Ikke alene skal de aktiver og forpligtelser, der var optaget i dattervirksomhedens balance forud for koncernetableringen medregnes, men også de aktiver og forpligtelser – navnlig de første – der ikke var indregnet i det inddragne årsregnskab, skal indregnes og måles, hvis de opfylder betingelserne i forslaget § 33. Indregningspligten omfatter også hensatte forpligtelser. Anvendelse af dagsværdi er reguleret i forslaget § 37. Metoden ses ikke at være i strid med 7. direktivs artikel 19, stk. 1.

I *stk. 1, 2. pkt.*, er det præciseret, at forventede omkostninger til omstruktureringer i den tilkøbte virksomhed skal indregnes som hensatte forpligtelser. Da sådanne hensættelser skal opfylde definitionen på forpligtelser, skal de være forholdvis konkrete på tidspunktet for overtagelsen. Der henvises i den forbindelse til kriterierne i IAS 22. Der kan være tilfælde, hvor forslaget kræver hensættelser, men hvor standarden ikke tillader dette. Det skyldes den forskel i kriterierne for indregning af hensættelser, som eksisterer mellem direktiverne og IAS 22. Der henvises til forslaget § 47 om indregningen af hensættelser.

Det efter *stk. 1* fremkomne beløb for nettoaktiverne fratrækkes herefter iflg. *forslaget § 2*, i modervirksomhedens kostpris for kapitalandelene. Forskelsværdien mellem de to beløb, den regnskabsmæssige indre værdi på basis af dagsværdier og modervirksomhedens kostpris for kapitalandelene i dattervirksomheden, betegnes normalt som koncerngoodwill – hvis beløbet er positivt – og koncernbadwill eller negativ koncerngoodwill – hvis beløbet er negativt. Dattervirksomhedens egenkapital (nettoaktiver) opgøres på grundlag af dagsværdierne på det tidspunkt, da koncernforholdet blev etableret.

Gældende årsregnskabsbekendtgørelses § 17, stk. 1, tillader, at opgørelsen af nettoaktiver kan foretages pr. den første balancedag, hvor dattervirksomheden konsolideres, hvis koncernregnskabet kun i uvæsentlig grad påvirkes heraf. Denne mulighed er ikke medtaget i forslaget, men kan eventuelt anvendes under henvisning til forslaget § 13, stk. 1, nr. 3. Forslaget omtaler intetsteds udtrykkeligt uvæsentlige forhold, men er der tale om ubetydelig påvirkning af koncernregnskabet, vil opgørelsen tilsvarende kunne tages op pr. første balancedag, hvor dattervirksomheden medkonsolideres.

Et positivt forskelsbeløb, der fremkommer ved behandlingen i de to første stykker, skal herefter behandles som goodwill, dvs. aktiveres og afskrives over sin brugstid, jf. *forslaget § 3, 1. pkt.* Af forslaget § 43,

stk. 1, fremgår det forudsætningsvis, at erhvervet goodwill skal aktiveres, ligesom det udtrykkeligt fremgår af forslaget § 43, stk. 3, at goodwill skal afskrives over højst 20 år. Der gælder altså – i overensstemmelse med IAS 22 – samme regler for behandling af den goodwill, virksomheden erhverver ved overtagelse af en aktivitet direkte, som for den goodwill koncernen (modervirksomheden) erhverver ved overtagelse af kapitalandele i en virksomhed. Den hidtidige adgang i årsregnskabsbekendtgørelses § 17, stk. 3, til at straksafskrive koncerngoodwill foreslås hermed afskaffet.

Forslagets § 3, 2. pkt. bestemmer, at et negativt forskelsbeløb optages under forpligtelserne som en særskilt periodeafgrænsningspost i form af udskudt indtægt. Dette er anderledes end efter nugældende lov, hvor behandlingen af badwill har givet anledning til kritik. Det skønnes, at den ændrede behandling ligger inden for rammerne af 7. direktivs artikel 31, som denne er fortolket af Europa-kommissionen.

I praksis vil et negativt forskelsbeløb ofte hidrøre fra situationer, hvor den købende virksomhed forventer, at der foretages omstruktureringer af den købte virksomhed. IAS 22 tillader, at der under visse betingelser kan foretages hensættelser til omstruktureringer. Denne regel er indsat i forslaget § 1, hvorfor sådanne beløb ikke vil indgå i det negative forskelsbeløb efter *stk. 3, 2. pkt.*

I sjældne tilfælde kan et negativt forskelsbeløb repræsentere et såkaldt "lucky buy". IAS 22 foreskriver her, at den del af det negative forskelsbeløb, som overstiger værdien af ikke-monetære aktiver, skal indtægtsføres straks, mens den øvrige del skal indtægtsføres over den vægtede gennemsnitlige brugstid for afskrivningsberettigede ikke-monetære aktiver. IAS 22's krav om indtægtsføring straks af dele af det negative forskelsbeløb må antages ikke at kunne rummes inden for direktivet. Antallet af tilfælde med "lucky buy" må, som omtalt, imidlertid antages at være meget få.

Direktivet tillader antageligt ikke, at negativ goodwill kan præsenteres under selskabets aktiver som en modregning med goodwill. Regnskabsbruger har imidlertid de tilgængelige oplysninger til selv at kunne foretage modregningen, så man derved opnår overensstemmelse med IAS 22.

Det fremgår af *stk. 4*, at de egne kapitalandele, modervirksomheden ejer, tillige med de kapitalandele i modervirksomheden, som dattervirksomheden ejer, tilsammen behandles som koncernens egne kapitalandele. Disse indgår ikke i kapitaludligningen. Oplys-